

Tartalom

• Választás után	2
• Menekülési Útvonalak	
• Művészportré	4
Thomas Zehetmair	
• Kitekintő	6
A Kolberg-program	
Motoros kottaállvány	
Színezüst fúvókák	
Ha valaki egyszer...	
Zenekari Igazgatók	8
Kovács Géza	
• Visszhang	12
Kritikák	
• Koncertmesterek	13
Kiss András	
• Művészeti Bizottságok	15
• Aktuális	17
Védett muzeális...	
Együttműködési ajánlat zenekaroknak	
Éljen a magyar...	
• Klarinétos	22
A klarinét története	
Találkozó-Tatabánya	
Babilon fesztivál	
WASBE konferencia	
Új klarinét tanterv	
Koncertek	
• Rézfúvós oldalak	27
Úristen, egyedül maradtam!	
• Közlemények	29
• Levélváltás	31
• Hangversenynaptár	35

Választás után...

Ezúton is tájékoztatjuk a Tisztelt Olvasókat, és érdeklődőket, kedves Kollégáinkat, szakszervezetünk tisztviselőit és tagjait arról, hogy az 1995. évi közalkalmazotti tanácsi választásokon szakszervezetünk, a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete eredményesen szerepelt, és így e terület egyedüli képviselőjeként jogot nyert a különböző országos érdekegyeztetési fórumokon való közvetlen részvételre (Költségvetési Intézmények Érdekegyeztető Tanácsa - KIÉT -, ágazati érdekegyeztető fórumok az oktatás és a művészet területén) valamint SZEF (Szakszervezetek Együttműködési Fóruma) tagsága révén közvetett részvételre az Érdekegyeztető Tanács és szakbizottságai munkájában.

Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik szavazataikkal támogatták jelöltjeinket és ezzel szakszervezetünket, külön köszönetet mondunk – ezúton is – mindazoknak a szakszervezeti tisztviselőknak, közalkalmazotti tanácsstagoknak és munkáltatóknak, akik tevékenységükkel és támogatásukkal hozzájárultak a közalkalmazotti tanácsi választások sikeres lebonyolításához.

Gyimesi László
Magyar Zeneművészek és Táncművészek
Szakszervezetének főtítkára

Menekülési útvonalak

Beszélgetés Gyimesi Lászlóval

Gyimesi László 1982 óta dolgozik a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetében, 1989 óta a szakszervezet főtítkára, 1994 óta a Magyar Zenei Tanács alelnöke. Mindkét funkciójában a zeneművész társadalom érdekeit képviseli: érvekkel, tárgyalásokkal, lobbizással, támogatások megszerzésével.

– Úgy vélem, beszélgetésünk ezen pontján nem tudjuk kikerülni az állásfoglalást, a szakszervezetek magatartásával szemben, hiszen a társadalom egy jelentős rétegének szemében ellenszenves a szakszervezeti mozgalom populista ága.

– A populizmusnak, demagógiának az a veszélye, hogy mindig hordoz igazságtartalmakat. Ma Magyarországon nem nagy kunszt a mindenkori kormányt elmarasztalni; az elődjét és annak az elődjét még könnyebb, ezért képviselem én azt az álláspontot, hogy a művészet olyan emelkedett foglalkozás, művelői olyan lelkületű emberek, akiktől távol áll, távol kellene álljon a populizmus. Nem hiszem, hogy a mi tagságunk elvárná, vagy elfogadná tőlünk a demagógiát.

– A muzsikustársadalom következetesen azt tapasztalja, hogy a zenészsakszervezet nem operál demagógiával, valóban a tagság érdekeit tartja szem előtt, de pragmatikusan gondolkodik, és behatárolja cselekvési lehetőségeit. Éppen ezért érdemes lenne arról ejteni néhány szót, hogy ilyen magatartással mire lehet jutni, és mit tud tenni a szakszervezet.

– Akkor most nagyon szerénytelen leszek. Rengeteget tud tenni, és rengeteg eredményt ér el. Ezt tényekkel tudom alátámasztani, és meggyőződésem, hogy hosszú távon csak ez a politika hozhat eredményt. Más kérdés, hogy a „hosszú távon”-t megérjük-e.

– Mondana néhány példát az eredményeire?

– A zeneoktatás, a komolyzene területén azt tartom a legnagyobb eredménynek, hogy az elmúlt öt-hat évben egyetlen intézmény sem szűnt meg, sőt számuk jelentősen gyarapodott. Akár a szimfonikus zenekarokra, akár a zeneiskolákra gondolunk, egyedülálló ami ebben a régióban történt, másutt mindenhol ezzel ellentétes folyamatok zajlottak. Most csak intézményekről, állandó munkahelyekről beszélek, hiszen áttekinthetetlen mértékben megnőtt az intézményeken kívüli balett- és zeneoktatásban résztvevő gyerekek száma. Ezek óriási dolgok még akkor is, ha az oktatás bérezése nem mondható rózsásnak. De az is tény, hogy a bérviszonyok normálisan javultak, bár az inflációt nem tudták követni. Mindennapi izgalmak ellenére elég biztonságos környezetben dolgoznak az intézmények. Megbecsülendő, hogy van egy olyan közoktatási törvényünk, amely igen magas színvonalon definiálja és Európában példátlan garanciákkal veszi körül a művészetoktatást, s ennek kialakításában nekünk lényeges, mondhatnám döntő szerepünk volt. Amellett sem szabad elmennünk, hogy az *Állami Hangversenyzenekarnál*, a *Rádiózenekarnál* és az *Operaház* zenekaránál az átlagot messze meghaladó béremelés történt az elmúlt években, s az sem csekélység, hogy hat vidéki zenekar változatlanul működőképes, egyetlen embert sem küldtek el közülük. A bérviszonyok ugyan rosszabbak ott, mint a fővárosban, szá-